

Práce zde je energizující, a to v každém ohledu

Záchranáři zdravotnické záchranné služby Bc. Jakub Vyhnálek a Bc. Ondřej Schwartz jsou součástí týmu středního zdravotnického personálu Neonatologického oddělení Nemocnice České Budějovice, a.s. Jaká byla jejich profesní cesta a čím je pro ně práce na neonatologii výjimečná?

Působení na Neonatologickém oddělení vyžaduje vysoce specializovanou práci středního zdravotnického personálu. Jaké máte odborné vzdělání?

Ondřej: Vystudoval jsem střední zdravotnickou školu v Písku, poté i v Českých Budějovicích a záchranáře na Vyšší odborné zdravotnické škole Bílá vložka. Dále jsem absolvoval vzdělávací program v oboru Anesteziologie, resuscitace a intenzivní péče (ARIP). Aktuálně studuji ještě obor Dětská sestra.

Jakub: Já jsem vystudoval střední zdravotnickou školu v Havlíčkově Brodě, obor Všeobecná sestra. Po maturitě jsem nastoupil do bakalářského programu na záchranáře. Při škole jsem na částečný úvazek pracoval na lůžkové části Anesteziologicko-resuscitačního oddělení. Poté jsem absolvoval, stejně jako Ondřej, ARIP pro dospělé. Prošel jsem také certifikovaným kurzem o umělé plicní ventilaci zaměřeným na domácí umělou plicní ventilaci. Abych měl plnohodnotné kompetence, studuji také obor Dětská sestra.

Oba se tedy dále vzděláváte?

Ondřej, Jakub: Ano. Oba aktuálně studujeme specializační vzdělávání Ošetrovatelská péče v pediatrii, díky kterému budeme zařazeni jako dětská sestra. Následně se přihlásíme do dalšího specializačního vzdělávání Intenzivní péče v pediatrii a neonatologii. Tímto budeme mít ukončenou specializovanou způsobilost a budeme moci pracovat samostatně, bez odborného dohledu.

Intenzivní péče o novorozence má přeci jen značná specifika a není jistě pro každého. Jaká byla vaše cesta na Neonatologické oddělení českobudějovické nemocnice?

Jakub: Pět měsíců jsem pracoval jako záchranář zdravotnické záchranné služby, která s Neonatologickým oddělením spolupracuje. Líbilo se mi, že se zde kombinuje práce v terénu s intenzivní péčí. Ze záchranné služby jsem se poté vrátil zpět na ARO. Zhruba po roce mne oslovila MUDr. Jana Dušková, manželka primáře Neonatologického oddělení, zda bych tam neměl zájem pracovat.

S blížícím se nástupem jsem pochopitelně pochyboval, zda tuto práci zvládnou. Do té doby jsem pracoval pouze s dospělými pacienty. Intenzivní péče o novorozence je něco úplně jiného. V mém rozhodování mi pomohl i fakt, že jsem měl v té době už dvě malé děti. Péči o miminka jsem tedy znal a dokázal jsem si představit náročnost této profese. Na Neonatologickém oddělení jsem tedy od 1. června 2020.

Ondřej: Přibližně dva roky před mým nástupem do českobudějovické nemocnice jsem měl to štěstí, že jsem poznal pár lidí z intenzivní péče Neonatologického oddělení. Díky jejich vyprávění jsem nabyt dojmu, že by se mi tato práce líbila. Úplnou náhodou jsem se pak dozvěděl, že na

Záchranáři zdravotnické záchranné služby zleva Bc. Jakub Vyhnálek a Bc. Ondřej Schwartz / Foto: Jan Luxík

oddělení přijímají nové zaměstnance, a tak jsem nastoupil. Záhy jsem poznal, že jsem měl jen mlhavou představu o tom, co práce zde obnáší. ☺ Na oddělení jsem nastoupil 1. září 2020.

Ondro, vy jste působil i v zahraničí, v Saúdské Arábii. Můžete nám k tomu říct něco bližšího?

O pracovních možnostech v Saúdské Arábii jsem se dozvěděl už na střední zdravotnické škole. Zhruba po 15 letech přišla první pracovní nabídka tam odjet, takže jsem na 2,5 roku vycestoval. Pracoval jsem přímo v hlavním městě, v Rijádu, na dospělé multioborové stanici JIP.

Máte tedy bohaté zkušenosti z českého i saúdskoarabského zdravotnictví. V čem spatřujete hlavní specifika tamějšího zdravotnického systému?

Střední zdravotnický personál je v Saúdské Arábii veden zcela samostatně. Zdravotní sestry jsou vedeny hlavní sestrou, v rámci týmu působí také dílčí vedoucí. Oproti zvyklostem u nás mají tamní sestry více kompetencí. Zdravotnický personál je složen převážně z cizinců. Saúdů zde pracuje opravdu minimum. Z toho tedy vyplývá fakt, že se na pracovišti setkávají systémy a zkušenosti ze zahraničí, a kombinují se tak různé styly práce.

Jakube, poměrně dlouho jste pracoval i na českobudějovickém ARO. Co jste přesně dělal a co vás vedlo ke změně pracoviště?

Začínal jsem na lůžkové části Anesteziologicko-resuscitačního oddělení, kde jsem se dostal až na pozici vedoucího směny. Po určité době jsem cítil potřebu změny a přesel jsem na anesteziologii, která je extrémně pestrá. Zde pracujete samostatně ve velmi úzkém týmu, lékař – sestra. Po 5 letech se ozvaly mé trošku „tancovací nohy“, a já odešel na záchranku, kde se otevíralo nové výjezdové pracoviště. Záchranáře jsem vystudoval, takže jsem využil příležitosti si tu profesi vyzkoušet. Ponechal jsem si na ARU částečný úvazek a po určité době se do nemocnice vrátil zpět.

Na Neonatologickém oddělení pracujete již rok, jak jste zde spokojeni?

Ondřej: Jsem moc spokojený. Práce zde je energizující, a to v každém ohledu. Musím také pochválit kolektiv. Všichni nás přijali

velmi vstřícně. Rychle jsem se adaptoval i na práci s novorozenci.

Jakub: Mám díky působení na Anesteziologicko-resuscitačním oddělení možnost srovnání. Oproti intenzivní péči a práci s dospělými pacienty je to úplně jiné. Tady vidíme rychleji výsledky naší práce. Dětičky nám rostou před očima, velmi rychle se mění jejich hmotnost. Je velmi povzbuzující vidět, že má naše snažení smysl. Za přijetí do kolektivu jsem také velmi vděčný. Měl jsem z týmu velký respekt. Přícházet jsem sem trochu jako exot, záchranář. Kolegyně nás do kolektivu úžasně začlenily a moc nám v zaučování pomáhají. Neonatologie je pro mne ale nová, mám se hodně co učit.

Když jste se rozhodovali o svém budoucím povolání, měli jste jasno, že zdravotnictví je pro vás to pravé?

Ondřej: V mých 14 letech jsem uvažoval spíše o truhlářovi, zajímala mě práce se dřevem. Rodina ale rozhodla, že půjdu studovat zdravotnickou školu. Početili s tím, že budu pracovat jako zdravotník v armádě. To se tedy nenaplnilo, takže jsem tady, v Českých Budějovicích.

Jakub: Nikdy jsem nebyl zcela technický typ. Má maminka je zdravotní sestra, takže jsem měl ke zdravotnictví blízko. V 8. třídě jsme šli na exkurzi na Úřad práce, kde jsem viděl pracovní nabídku na záchranáře. Představil jsem si, jak budu létat vrtulníkem, a o mé budoucnosti bylo rozhodnuto.

Oba jste jistě při službě v nemocnici zažili řadu těžkých okamžiků a vypjatých situací. Jak se vyrovnáváte se stresem, který tato práce přináší? Je složitější oddělit emoce od práce, pokud pracujete s dětmi?

Ondřej, Jakub: Oddělit emoce od naší práce je nezbytné. Pochopitelně je práce na neonatologii jiná než s „dospěláky“, můžeme říci, že těžší. První těžké chvíle jsme prožívali intenzivně. Odlišný od práce na oddělení s dospělými pacienty je také fakt, že na neonatologii musíme komunikovat i s rodiči. Na druhou stranu nás jednoznačně nabíjí krásné příběhy se šťastným koncem, kterých je velká spousta. Z toho se radujeme.

Bc. Iva Nováková, MBA
Oddělení vnitřních a vnějších vztahů